

ligheden havde været nogenlunde fyldestgørende. Hvis man virkelig behøvede at frygte for, at denne fremmede Overproduktion skulde vælte sig ind over os, fordi vi nu gif en lille Smule med med enkelte Bestyttelsesafgifter, maatte denne Oversvømmelse have fundet Sted for længe siden, thi den er allerværst i det Djeblif. Udlandet indfører sine ny Bestyttelsestariffer, paa Grund af Omvæltningen, som da finder Sted i alle økonomiske Forhold. Naar Tyskland har sendt Varer til Sverige, søger det naturligvis i det Djeblif, Sverige bliver affpærret, som det blev for en Del Aar siden, til Danmark netop i det første Djeblif, og maaste Produktionen senere bliver indskrænket, fordi den ikke længere svarer Regning, men lige straks ligger man med store Beholdninger, som skulle afhændes. Det forekommer mig ikke, at man kan sige, at vor Industri er bleven saaledes vækket af de i andre Lande vedtagne Bestyttelsestariffer; at den virkelig kan have lidt væsentligt under det, thi hvorledes skulde det ellers gaa til, at man er gaaet saa meget frem, at Kjøbenhavn og de store Købstæder trods de daarlige Aar, vi have haft her i Landet for Agerbruget, ere voksede i en forbausende Grad — det skyldes dog væsentlig Industriens Udvikling. Og hvad er det saa for Summer, man ved dette Forslag vil berøve den besyttede Industri. Efter det ærede Medlems for Horsens (Wulff) Beregning var det alt i alt 2,300,000 Kr. Det ærede Medlem for Horsens har, antager jeg, regnet saa gunstigt for sit eget Formaal som vel muligt, men 2,300,000 Kr. er jo dog ikke nogen svimlende Sum i den Forbindelse. Men dertil kommer jo, at for det første repræsenterer Frigørelsen af Naas- og Hjælpestoffer, indbefattet Kul, et Beløb af ikke mindre end 3,000,000 Kr. Det maa dog veje meget betydeligt til at fremkalde Balance. Naturligvis ved jeg, at det ærede Medlem vil sige, at det er ikke sikkert, at det er de samme Industrier, der saa nøjagtig den Fordel. Men vi regne jo her med saa smaa Forandringer, at man sikkert meget godt kan tage Industrien over en Bank. Man behøver næppe at nære nogen Frygt for, at den enkelte Industri skal komme til at ligge under. Den ene Industri kan tjene lidt, og den anden kan tabe lidt, men det samlede Resultat vil, tror jeg, blive nogenlunde ens. Naar man gaar efter den Beregning, jeg har her, er det et Par Millioner Toldbeskyttelse, der tages bort, og der gives Bøttelser paa Metal, Tømmer, Træ, Farvestoffer, Kul til Beløb af 3,000,000 Kr., saa jeg kan ikke se, hvilken truende Fare for In-

dustrien der skulde ligge deri, naar man gaar ud fra, at den nuværende Tariff er brugelig. Nu ved jeg meget godt, at det ærede Medlem vil sige: det er den ikke, for vi skulle videre i Beskyttelse, men jeg hævder bestemt, at vor Industri er gaaet frem og er gaaet betydeligt frem under denne Tariff, og man kan ikke vente at faa en mere protektionistisk Tariff, som Forholdene ere her i Landet, navnlig efter vort Agerbrugs Stilling. Og naar man siger, at det er 2 Millioner Kroners Beskyttelse, der falder bort, saa gaar man endda ud fra, at Beskyttelsen er udnyttet til sidste Dre, og det vide vi jo dog, at den i mange Tilfælde ikke er; der er jo mange Toldafgifter, som ere rent nominelle. Naar vi tage de Toldafgifter, som ere foreslaaede, komme vi til et Tab af 2,000,000 Kr., men det maa altsaa snarere antages, at det i hvert Tilfælde bliver noget mindre. Det, jeg tror, man maa vogte sig for, er, at tro, at dette Forslag vil gøre en overordentlig Forandring til den ene eller den anden Side. Det er sandelig ikke en saadan Frihandels-tariff, der her bliver gennemført, at vi kunne vente helt ny Virksomheder og en umaadelig Anspændelse af Kræfterne i visse Retninger, men det er heller ikke et saadant Forslag, at vi behøve i nogen Henseende at frygte for, at Industrien eller Haandværket i det hele taget skal komme til at lide noget væsentligt under det. Det tror jeg ikke, man behøver at frygte for. Og naar der saa opnaas adskillige Fordele ved denne lille Forandring i Toldloven, saa forekommer det mig dog nok, at Bægttskaalen synker til Fordel for Forslaget.

Nu skal jeg tillade mig at imødegaa nogle af de Indvendinger, der ere fremsatte imod Forslaget. Det ærede Medlem for Horsens mente, at disse Medsættelser kom ikke Forbrugerne til gode, og han regnede nøjagtigt ud, hvorledes Medsættelserne i de enkelte Tilfælde vare saa smaa, at de forsvandt i Detailhandelen. Ja, det er jo en Bemærkning, som idelig og idelig kommer igen. Hver Gang man her i Salen vil gøre noget i den Retning, gaar det, saaledes som det er fremhævet fra den ærede Ordførers Side, saaledes, at tager man for meget, siger man, at det er for radikalt, og tager man for lidt, siger man, at det gør ingen Nytte. Jeg synes dog, at vi en Gang for alle maa kunne blive enige om, at naar der sker en lille Medsættelse paa en ganske enkelt Artikel, maaste oven i Købet paa en Artikel, som ikke er i almindelig Brug, saa kan det gerne være, at det slet ikke kommer frem i Detailhandelen, men saa skulde man dog ogsaa være enig om, at naar der sker en Række Medsættelser paa en